

Piše Dušan Stojčević

Nakon što je prošao šumsku carinsku kontrolu, zajapureni japi lisac uputio se ka stoletnom drvetu Vlade šume. Nadao se da će torba prepuna zelenih novčanica biti prava vizitkarta na koju će ga premijer šumske vlade odmah primiti. Biznismen, berzanski mešetar, stari i prevejani lisac dolazio je u svojstvu predstavnika investicionog fonda iz neke daleke i bogate šume, nameran da pazari sve provajdere šumskog Interneta u ovoj zabiti. Trljajući ruke dok je razmišljao o tome kako će za koju godinu nekom da zavalu ove provajdere tri puta skuplje, da prethodno da se iskešira i ukрупni ih u jednu firmu sa najvećim udelom u ovoj šumi, polako se približavao najvećem hrastu u šumi, velelepnom stablu Vlade. Pogledao je na sat svog BlackBerry Storma, bilo je high noon – vreme za obračun u podne sa panterom-premijerom ili makar sa tigricom, ministarkom za informacione tehnologije i razvoj šume. U grmu, baš ispred stabla, sedela je zečica, sekretarica premijera, koja mu je, češljajući svoj repić, rekla da trenutno traje prva elektronska sednica Vlade i da ni premijer ni ministri nisu tu.

Izlazeći iz grma, sreo je dva olinjala mrvojedera koji su ušli sa zadnje strane stabla, svaki sa po dve šišarke. „Zdravo, Ralf, još nisi rešio sudski spor? Koja sova ti je sudija?“, reče prvi, a drugi mu otpozdravi: „Zdravo, Fred. Idem samo da pustim još koji preteći mejljić pa se vraćam, pričaćemo“. Prolazeći na grmu-portirnici pored vukova koji ni repom nisu mrdnuli, zaključio je da je ovde redovno stanje da se ulazi pod stablo Vlade sa šišarkama ne bi li se rešio sudski spor. Ništa, otići će on do predsednika lava, on će ga sigurno primiti. Šetkajući tako prema predsedničkom drvetu, video je premijera sa novom Logitech tastaturom u krilu kako nešto kucka i razgleda u hladu pored rečice zakone u Wordu, dok je njegov savetnik lisac držao štاپ za pecanje. Taman da mu priđe, kad nagrnu sila vukova u plavim uniformama: „Daje se na znanje, bajdenujemo“¹ šumu“.

Morao je lisac da se skloni pod neko drvo, pa je to uradio ispod najbližeg. Beše to prazan meksički restoran, čiji su vlasnici dve divlje svinje koje su zurile u časopis „Šuma kompjutera“ i očajnički tražile informaciju u uporednom testu antivirusa na temu da l' svinjski grip napada i divlje svinje. Pošto je nekoliko sati morao tu da se zadrži dok ne prođe visoki šumstvenik, naručio je piće. Cirkajući tako, gledao je opširnu ekološku emisiju o IT otpadu i o zelenim kompjuterima na TV-u. Utom je ušao još jedan lisac sa koferom gabarita istih kao njegov. Nakon upoznavanja, ispostavilo se da su došli istim poslom, a kad je ušao i treći, shvatili su da će morati da licitiraju za kupovinu provajdera. Manuše se sva trojica traganja za lavom, panterom i tigricom – narasla konkurencija naterala ih je da se odmah posle bajdenovanja razlete od provajdera do provajdera i da uz večericu biduju za svoju kupovinu.

Pokupovaše lisaci ono što se moglo kupiti. Neke je provajdere ŠATL (Šumska agencija za telekomunikacije) ukinula, te su vremenom ostala njih trojica lisaca-provajdera da se tuku sa velikim šumskim provajderom oko tržišta.

Naravoučenje 1 – ako ne uhvatiš lava, pantera ili tigra, nikada nećeš biti prvi lovac.

Naravoučenje 2 – čitaj „Šumu kompjutera“, bićeš najobavešteniji.